

HIRDETÉSEK ÁRA:

Négyhasábos petit-sor 8 krajczár.

BÉLYEGDÍJ

minden egyszeri beigatás után
30 krajczár.

REKLAMOK

és nem szolid szövegű hirdetések
nem közöltetnek.

HIRDETÉSEK

felvételnek kiadóhivatalunkban.

Továbbá:

BUDAPESTEN:
MEZEY ANTAL (Dorottya-utca,
Wurm-udvar).

BÉCSBEN:
DUKES M. (Schulerstrasse 8)
MOSSE RUDOLF (Seilerstätte 2)
SCHALEK HENRIK (Wollzeile 14)
hirdetési irodáikban.

UJ FOLYAM. III. KÖTET.

14. SZÁM.

BUDAPEST, 1887. ÁPRILIS 3.

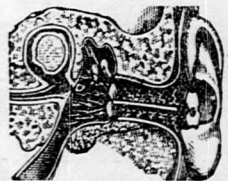
SZERKESZTŐI SUBROSA.

Mülbeck K. (Bpst.) Várjuk. — *B-a P-l.* (Bpst.) Az «Egy kis vihar» nem használható. — *P-di S-r.* (Bpst.) Most már megsz. — *V. N-m L-s.* (Bpst.) A beküldött próba után szives ajánlatát nem vehetjük igénybe. — *M-y I-e.* (Klzsvr.) Nem használhatjuk. — *B-i Gy-a.* (Bpst.) Nem hisszük, hogy a vers — ha szölkünk már róla — eltévedt volna, bizonyosan sorát várja. — *Zomba.* Az adoma bevált. — *H-n B-a.* (Bpst.) A «Másvilág» nem sikerült. — *Selmeczánya.* Megkaptuk. — Mégis csak jobb a nagyobb alak, mert a lemezsegetés kárára válhatik a rajznak. — *Egy előfizető.* (Bpst.) Ejnye, ejnye! Hiszen nem vagyunk mi tudakozó intézet. Egyébiránt itt a felelet: csárdást szépen táncolni mindenki magamagától tanulhat meg legjobban; — hogy ki és hol lakik a legjobb táncmester? azt nem tudjuk. — *M. B. B.* («Fürdőben», «Ha muszáj» stb.) Többnyire beválnak. — *Pipin* (Psk.) és *B-cz E.* (Bpst.) a «Pater Vitus»-ról, illetőleg «Vitus bácsi»-ről szóló dolgokat egymással kiegészítve közölni fogjuk. — *P. M.* Csodálatos, hogy oly szépen, ügyesen versel és olyan semmit se tud mondani. — Nem közölhetjük. — *B-ny Gy.* (Prszl.) Elég értekes okmány, de mégsem arra való, hogy közöljük. — *Abra Hám.* Kettő beválik. — *M-y K-ly.* (N. Vrd.) Nagy, szives köszönet a küldöttekért is, az elismerő szavakért is! Az «irodát» megrajzoltatjuk. — *M-y A-r.* (Hdsgh.) A rajzzal próbát teszünk. — *B-i Bálint Aram-nak.* (K. Vlucz.) Nagyon jó mind a két adoma; örülünk rajta, hogy a nép köréből is akad munkatársa az «Üstökös»-nek. Több mint bizonyos, hogy kegyelmek közt igen sok jó adoma terem s bizony jó, ha az, a ki érti az írás mesterességét, nem restelli azokat hozzánk beküldeni. — *P-i P-l.* (M. Cst.) Az első beválik. — *Több kéziratról* jövőre.

A KIADÓHIVATAL ÜZENETE.

Simontornya. A január—márcziusi számokat postára tettük s az ápril juniusi negyedet előjegyeztük. — *R-i J-f.* (Arad.) Akkor mindjárt reklamálni kellett volna; a hiányzó számokat pótoljuk.

A polgármestertől hitelesítve. Gaya (Morvaország). Tekintés ur! Tisztelettel tudatom önnel, hogy óhajtsát szives készséggel teljesítem. Varrónó létemre ülő életmódot folytatván, már hosszabb idő óta gyomrom nagyon fáj, étvágyam elveszett s emésztési zavarok bántottak, de a midőn az ön svájci labdacsaiból egy dobozzal elfogyasztottam, azóta sokkal jobban vagyok, miért is ezennel szivesen nyilvánítom hálás köszönetemet. Hatalmas gyógyítóerejű készítményét, minden hasonló bajokban szenvedőknek a legmelegebben ajánlván, maradok háladatos legkövetkeztette: Prohaska Emma, varrónó. — Ez aláírás valódiságát bizonyítom: Valenta, polgármester. (P. H.) Gaya kir. város polgármesteri hivatalától, 1886. okt. 16. — Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsa (egy doboz ára 70 kr.) a gyógyszerárakban kaphatók, de meg kell nézni védőjegyét, mely fehér kereszt vörös mezőben, s Brandt R. névaláírását.

A SIKETSÉG GYÓGYÍTÁSA

A Nicholson-féle szabadalmazott mesterséges dobhartyak meggyógyítják vagy kisebbítik a siketséget, számozott legyen az ba mely ökből. A legnevezetesebb gyógyulások történetek. Tessék 15 krt beküldeni, s bérmentve egy képes munkát kapnak, mely a siketség gyógyítására tett kísérletek legeredményesebb leírását tartalmazza. Találhatók abban továbbá orvosoktól, ügyvédektől, kiadóktól és más kiváló egyénis gekől eredő elismerő iratok, kik ezen dobhartyak szerelvényével meggyógyultak, s azokat melegen ajánlják. Tessék Nicholson J.-H.-hoz, 68^a Unter den Linden, Berlin, hivatkozással ezen hírlapra, fordulni.

Ertesítés
a husvéti kiállításról.

husvéti tojások
A legdiveszib

egész új kiállításnak 10 uról 30 truz rendelkezéssel nagy választékban.
Razonálj husvéti tojás-töltelékkel, húgyt és gyompekké számlát.
Pompás megjelentetési tárgyak husvéti üntözéshez,
ezeket közzé gyengéd, hogy kedveskedés természetűek.

Ulasszerrel töltött feccskendő-byaláncok 1. — feccskendő nyak-
kötő-tűk 1.40, feccskendő-ing-gombok 1. — feccskendő-bihorak
1.75 — 2 frt, az ismert főbaita feccskendő-szivarovok — 50, feccskendő-bihorak
— 35, J6 illatu feccskendő-bihorak és gyöngyvirág-csokrok
— 40 — 1.50, ezek közt porrezellán virágok is; feccskendő-
kendő madárka 1.20, egyes szép feccskendő-nyak-
1 frt. Feccskendő-bárányka bábuval 2.40 — Legfimo-
feccskendő husvétli bárányka bábuval 2.40 — Legfimo-
és egyéb tojások, melyek husvétli kiállítás-
gyönyörű meg-haphatók magyban a
Kertész T. nál
Ks. Budapest, Dorottya-utca 2. sz.
írakbani megrendelések
melyen való beállítás kérem

ÚJ FOLYAM. III. KÖTET.

14. SZÁM.

BUDAPEST, 1887. ÁPRILIS 3.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám ára* 16 krajczár.

DIÁK-C SINYEK.

LYAN jókedvű czimboraság még a diák-világban is ritkán került össze, mint a milyen volt a p—i jogászoké az 187* évben. Feles számmal volt közöttük a jóízű, tréfát kedvelő gyerek. Csináltak is egymással és egymás rovására annyi juxot, hogy

kisebb igényű tréfás ujság évekig édegelhetne belőle; én csak egynehányat mondok el az «Üstökös»-nek: remélem, hogy ezek még e kifogyhatatlan jókedvű ujságunkban is helyt fognak állni.

A legjoviálisabb jogász volt Fabius barátunk (azért ragadt rá a Fabius név, mert a lezczkékre való megjelenésekben mindig Cunctator volt). Ennek már mindjárt az iskolaév kezdetén az volt az első dolga, hogy juxot csináljon.

Czimborája, Balogh, pompás lakást kapott; volt külön bejárása, kapukulcsa; az ancilla, a ki a reggelijét hordta be, nagyon takaros és jókedvű, a házi kisasz-

zony, a kívül ebédelni szokott, szelid szemű, ábrándozásra hajló teremtés, a házi asszony meg kitűnő szakácsné. A mint egyszer Fabius meglátogatta Baloghot és mindeme pompás előnyöket contemplantá, megszólalt belőle az irigység:

Az ancilla.

A házi kisasszony.

— Te Józsi, ez a te szobád igen szép, nagy szoba.

— Az ám.

— Fogadj engem ide lakótársul.

— De már azt nem teszem! Nagyon szeretem, hogy magam legyek az ur a lakásomban.

A házi asszony.

— Hát akkor ajánlj be a házi asszonyodnál engemet kosztra.

Balogh ravaszul nevetett. Elértette a Fabius czélját.

— Azt se teszem meg, kedves czimborám, mert most nagyon kedveskednek nekem a kosztban; ha te is idejössz: megosztják velünk a jó falatokat.

Fabius belátta, hogy itt czélt nem ér, hát másról kezdett beszélni s kis idő múlva elment. Balogh is felszedelőzködött s ő is neki ment a városnak.

Mikor Balogh este hazajött, megrökönyödve állt meg a kapu előtt. A kapun egy czédula volt kiragasztva:

«Itt e házban egy szép tágas, hónapos szoba, utczára nyíló két ablakkal ellátva, külön bejárattal, kapukulesccsal, koszttal együtt a jövő hó elsejétől kezdve kiadó.»

Baloghot elfutotta a pulykaméreg. Ebben a házban más bérszoba nincs, csak az övé. Tehát az a pernahajder Fabius őt kijátszotta. Bizonyosan többet ígért a lakásért s ő neki most felmondanak. Első gondolata volt berohanni a háziakhoz. De már késő este volt, azok lefeküdtek. Mindegy, neki még ma beszélnie kell erről. Csöngetett, dörömbölt. Azok halálra voltak ijedve, hogy Balogh ur bizonyosan részeg. Még Maresa, a takaros eseléd se mert megmoezczanni a fekvő helyén. Balogh kénytelen volt abban hagyni az ostromot, de nem ment lefeküdni, hanem szaladt a harmadik házban lakó Fabiushoz. — Hát te ala'tomos ellenség, hű-

len barát! mit csináltál? Hát te a hátam mögött stájerolsz ki engem a lakásomból?

Fabius csak hmggett, csak annyival igazolta eljárását, hogy «szemesé a világ».

Balogh böszülten rontott haza. Ott a vikszot, a melyet már ő kenetett a padlóra, a snellziderben hamarosan melegített vízzel fel-

mosta, a padlót össze-vissza mázolta, a falra csufondáros verseket irt a háziasszonyra és leányára, az ablakot bezuzta stb., aztán elment bújában lumpolni.

Persze, hogy mire délután haza vetődött, ott várta az asztalán a felmondás, pedig az esze ágában sem lett volna a házi asszonyának, csak a nagy duhajkodás után ijedt úgy meg, hogy mindjárt szabadulni igyekezett tőle.

Mert azt a kiadó lakást hirdető czédulát — Fabius czimbora a házi asszony tudta nélkül ragasztotta ki a házra.

*

No de hiszen nem maradhatott adósa Fabiusnak Balogh Jóska. Minthogy a harag nem tartott sokáig, gyakran voltak egymás vendégei.

Fabius ott szitta egy délután a jó dohánynyal táplált csibukot a Balogh Jóska új lakásán. Épen mikor újra megtöltötte a csibukot és rápöflentett: kopogtatnak. Balogh Jóska hirtelen zavarodott arcot csinál, aztán odafordul Fabiushoz:

— Kedves öregem... baj van... tudod a Mózsi zsidó...

— Tyüh, az arkangyalát! Most már ki nem mehetek, találkoznom veled.

— Bujj be ide a kaszniba.

Fabius hirtelen beugrott a kaszniba, Balogh pedig még hirtelenebbül ráfordította, aztán zsebrevágta a kulcsot, — csak azután kiáltott, hogy szabad, egyben fel is vágva a kalapját s maga nyitván ki az ajtót.

— Jól van, Mózsi, jól van! Most nincs pénzem, de mindjárt lesz; üljön le csak, mindjárt hozom a pénzt.

Az ajtó becsukódott. Fabius visszafojtott lélegzettel húzta meg magát a kaszniban, csak a csibukot szipákolta nagy csöndesen, hogy el ne aludjék. Néha majd megölte a nagy köhöghetnék, de nem mert piszszenni sem.

— Hanem hogy az a kutyahitű Balogh olyan sokáig jár oda. Hiszen már azóta krajezáronkint összeszedhette volna az adósságát, — okoskodott a kaszniban vagy két óra múlva Fabius. — Megöl itt ez a füst! Uhh! megöl a füst.

Már a szemei is kidagadtak a nagy kintől. Legalább leülhetne, lentebb nincs olyan nagy füst; — de mikor olyan átkozott keskeny ez a kaszni, muszáj állva maradni.

— Krrkühbkrkh! — tört ki utoljára is a nagy köhögés a Fabius torkán. Nem bánta már, ha ezer hitelező ül is ott, nem állhatta tovább.

Figyelt. A köhögésre nem válaszolt egy nesz sem. Mi az ördög? Az a czudar Mózsi talán elaludt? Dörömbözni kezdett. Mind hiában. Rugta, kapálta a kaszni ajtaját, esakhogy azt P—on csinálták, jó asztalosok, nem Pesten, hát biz' az nem engedett. Már-már megadta magát a halálnak, mikor egy utolsó próbára

ráförmed a visszakerült Balogh, hogy no, mi az? ki az?

— Én vagyok, hát már nem tudod, hogy itt vagyok, Józsikám?

— Tyűh, az áldóját, már majd el is felejtettelek. S nyitotta ki a kaszni ajtaját. Fabius elkényszeredve, s olyan szaggal, mint a füstölt sonkéé, bujt elő a kaszniból.

— Hát hol a kinodba jártál olyan istentelen sokáig?

— Hja, nem tudtam összeszedni a pénzt Mózsinak.

— Hisz nem volt itt a Mózsi.

— Megúnta a várakozást, hát elment.

Pedig a kutyamájú Balogh színét se látta Mózsi zsidónak; a ki hozzá jött és kopogtatott, az egy jogász-czimborára volt, kivel a Fabius elhelyezése után elment billardozni.

Persze: nem lett volna a kölesön teljes, ha ezt másnap el nem beszélte volna Fabius czimborájának, a ki most már megint tourba jött: neki kellett valami tromfon törni a fejét.

(Folytatjuk.)

A JOBBIK.

Egyik hivatalnok. Istenem, mennyi a munka, s már órák óta elnézem, hogy ezek semmit se csinálnak.

alatt történt, hogy egy úr elindulván a szomszédfaluba, mire odaért, úgy beeste a hó, hogy kapával kellett tudtára adni, hogy «tessék leszállni».

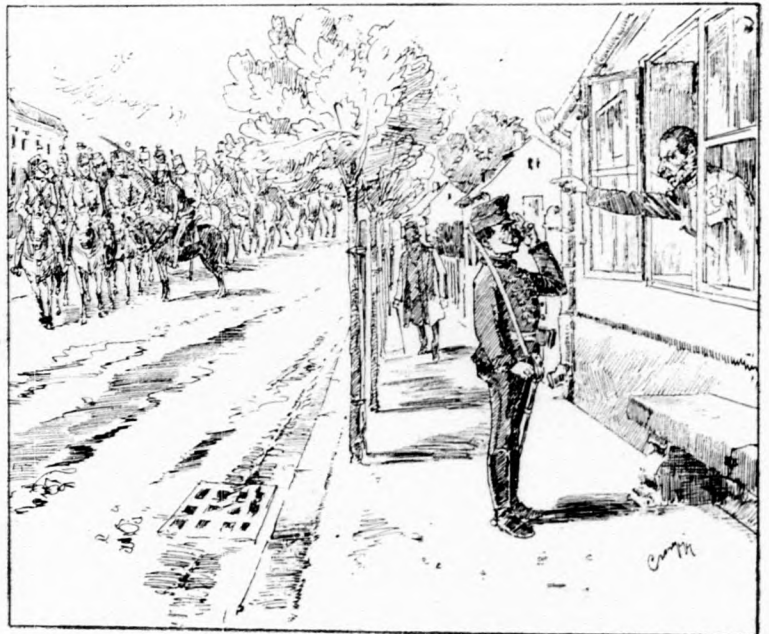
K R Ó N I K Á S A D Ó M A .

48-ban egy csapat huszár elindult egy galicziai városból, hogy haza jöjjen a magyar szabadságharcban részt venni. Az ezredes nézi az elvonuló huszárokat kvártélya ablakából s miután ő ezredessége úgy tudta, hogy mára ő nem intézkedett semmiféle kirukkolásról, parádéről, gyakorlatról vagy valami ilyenféléről, nem tudta elképzelni, hogy hová mehetnek azok? végre is a kapunál kivont karddal silbakon álló káplárhoz kellett folyamodnia:

— Hova mennek azok a huszárok?

— Jelentem alássan, azok mennek haza az országot védelmezni, — feleli a huszár.

— Micsoda? hát osztán kend nem tudja a kötelességét? ordit mérgesen az ezredes.

= De igenis — felelt a huszár, — megyek én is velök.

MIKOR AZ ORVOS NAGYOT HALL.

Meglátogatja az orvos lábadozó betegét, — kinek a borivást már előzőleg szigorúan megtiltotta; — a mint benyit a szobába, látja, hogy a papiagon heverész.

— Mit csinálnak? kérdezi a doktor betegjétől.

= A mint látja doktorkám, *heverészek*.

— Micsoda? — kiált fel szörnyűködve az orvos — maga *részeg*? No barátom, akkor előre is megíósolhatom, hogy nemsokára kihúzzák alóla a gyékényt, mert hamar vissza fog esni előbbi nyavalyájába, én nem leszek felelős a következményekért, tessék magát más orvos által gyógyíttatni. — Ezzel be sem várta a beteg válaszát, hanem becsapta az ajtót és otthagya a beteget.

Tisztelendő úr. Na, Gyuricza, hát tudod-e már az egyszeregyet?

Gyuri. Tudom ám. (Elmondja).

Tisztelendő úr. Nagyon jól van; hát most el tudná-e mondani hátulról visszafelé?

Gyuri. Hogyne?

A MUNICIZIÓ.

Falusi nép bámulja az átvonuló katonaságot, melyet municziós kocsik követnek.

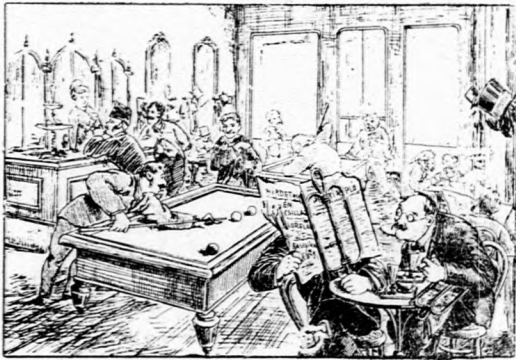
— Mit visznek utánok azokon a szekereken, komám?
= Azt se tudja kend? — Hát a bátorságot!

AKKOR HÁT...

— Pinczér, elejtettem egy hatost, úgy láttam, oda gördült a kassza alá.

= Jaj, kérem, azt nem lehet onnan kivenni.
— Akkor legyen a magáé!

MEGHAZUDTOLT PÁRTÁLLÁS.

Kíváncsi úr. Ha szabad kérdeznem, milyen pártállású uraságod? talán szabadelvű?

Olvásó úr. Nem.

K. úr. Talán függetlenségi?

O. úr. Nem.

K. úr. Talán hát antiszemita?

O. úr. Nem.

K. úr. Hm! hát akkor micsoda? ha szabad kérdenem?

O. úr. Ezer millió kartács és bomba: *mérsékelt* ellenzéki, ha épen tudni akarja.

ELÓVIGYÁZATBÓL.

— Miczike! mit csinálsz te a papa fehér nadrágjával?

= Hát betintázom, hogy a papa holnap fel ne húzassa, mert ha felhúzza, akkor bizonyosan megint esni fog és nem mehetünk ki a Zugligetbe.

A LAJDINANT UR NYELVÉN.

Lajdinant. (Egy, a czugszobában elcsöppent tinta-foltra.) Hát ez itt mit akar, ez a — *fekete tenger*?

A VISSZHANG.

Nagyszerű az a tihanyi visszhang; a múlt nyáron ott jártam a feleségemmel; a feleség épen valami új ruháról beszélt, én hallani se akartam róla s oda kiáltattam a visszhangnak: igazam van? S mit felelt? Azt, hogy: «nincs igazad!»

— Mama, jertünk koresolyázni.

— Ma nem megyünk, édes fiam; ma ünnep van, az istenke nem szereti, ha ilyenkor is csak a mulatozásnak élünk.

— Ha nem szereti, hát mért nem olvastja fel ünnepnapra a jeget?

LENNE CSAK TERMÉSZETES!

— Ugyan, ugyan, Málkám, micsoda túlzás ez már megint? Olyan nagy a turnüröd, mint az Ararát hegye. Hát szeretnéd te azt, ha természetből ilyen volnál?

— Jaj, micsoda szörnyűség jut eszedbe!

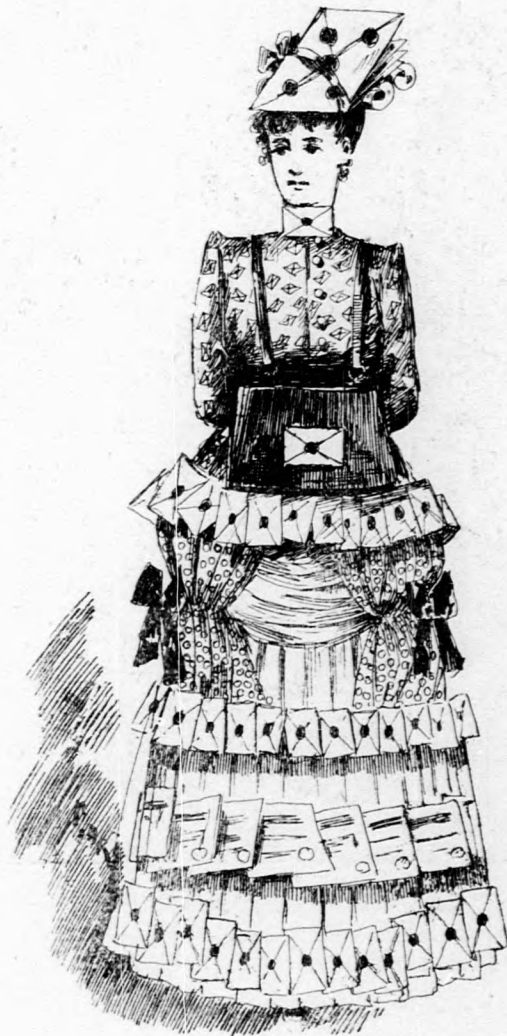
— No, Józsi — szólítja meg egyik zsebmetsző a másikat, — hogy megy az üzlet?

— Nagyon rosszul; szörnyű nagy a hideg.

— Hát hiszen az talán jó? Annál többen ülnek a lövönatú kocsikra.

— Igaz, hanem ilyen csunya hidegben mindenki a zsebében tartja a kezét.

DIVATKÉP.

MINDENRE VÁLLALKOZIK.

Megszólít a hadnagy egy bakát:

— Akarsz-e legényem lenni, Szabó?

— Akarok, hadnagy úr!

— Remélem, nem vagy iszákos?

— Nem én, hadnagy úr!

— De egy kis palinkát csak megiszol?

— Akár egy akót, hadnagy úr!

NEM TESZ SEMMIT.

— Kolléga úr, — szólítja meg egyik orvos a másikat, — ön nem követte a tanácsomat, — látja: meghalt a betege.

— Jaj, kollega úr, az olyan beteg volt, hogy az ön gyógyítása mellett is meghalt volna.

— Nos? tesz az valamit? Biztosítom róla, hogy meggyógyulva halt volna meg.

IZIDORÉ AZ ELSŐSÉG.

Báró Kncfblüh. Izidorkám, méltóztassál fellépni a kocsiba; te fogsz jobbról ülni, téged illet az első hely, mert neked már van ed barón úsöd, nekem meg nincs.

FURA SZENT.

Nézi a paraszt a képtárban a festményeket. Egyszer csak meglát egy képet, mely az ördögöt ábrázolja, s nagyot fohászkozva szól:

— Tyú az ebadtát, nézd csak anyjuk, de fura szent ez az ördög la!

VIGASZTALÓDÁS.

Bíró: No, móre, felakasztunk.

Móre: Nem tes azs semmit. bíró uram, hogy azs isten áldja meg a legkisebb uija hegyéig. megtörtént azs már másön is, majd csak én is kiállom váláhogy!

ILLUSZTRÁLT SZÓJÁRÁS.

«Befolyásos ember».

R A N .

— Lajbis! hát te mit keresel itt a törvénszéken?
— Mit? (Büszkén.) Hászén vadjok ed tolvaj.

Brünni kelméket

elegáns

nyári öltözetre

3-10 méteres szelvényekben
minden szelvény 4 bécsi rőf

4.80 frt igen finom
7 frt legfinomabb
10.50 frt legeslegfin.

valódi gyapjuból,

valamint kammgarn és felsőkabát
kelméket, ugyszintén utazó-plaide-
ket, dbját 4 és 6 frtért — szállít
az összeg **utánvétele mellett**
a szilárd és jóhírneke ismert
posztógyári raktár

SIEGEL - IMHOF

Brünnben, Ferdinandgasse 46.

Magyarázat. Minden szelvény
3-10 mtr. hosszú és 136 cm. szé-
les, s így teljesen elegendő egy
tökéletes férfi-öltözetre. A
főnnebbi czég ismeretes szilárd-
sága és jelentékeny munkaképes-
sége kezeskedik arról, hogy csak
a legjobb árú, pontosan a válasz-
tott minta szerint, szállittatik. —
Miatán most igen sok szédelő
czég «brünni áruk» köpenye alatt
garázdálkodik, ezek ellenében a
főnnebbi czég **mintákat küld**
ingyen és bérmentve.

AZ

ORSZÁG-VILÁG

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Negyedévre 2 frt 50 kr.
Félévre . . . 5 « — «
Egész évre. 10 « — «

CZIGARETTÁZÓKNAK A „BRAUNSTEIN FRÈRES“ GYÁRA

(Paris 65. Boulevard Exelmans)

által készített **CZIGARETTA - PAPIR** az ide mellényomtatott gyári jeggyel

„LES DERNIÈRES CARTOUCHES“

az Osztrák-Magyar birodalom legelső tudományos tekintélyei által is, összehasonlító
vegyelemzés alapján, mint tökéletesen mentes minden az egészségnek ártalmas anyagtól
és a létezők között a legkönnyebb és legkitünőbb cigaretta-papirnak ismertetett el.

Miatán nálunk is azon meggyőződés terjed, hogy a cigarette jósága első sorban a papir
minőségétől függ, annál fogva a «Les dernieres Cartouches» papir mindig kedveltebbé válik
és minden ilyenmü czikk árusítóknál kapható.

Valódi csak azon papir, melynek etiquettje az ide mellényomtatott rajzhoz hasonló
és «Braunstein Frères» czéget viseli.

Hogy az osztrák-magyarországi vevőit e gyár pontosan kiszolgálhassa

„**BRAUNSTEIN FRÈRES**“

kereskedelmi törvényszékiileg bejegyzett czég alatt

BÉCSBEN, (II., Negerlegasse 8. sz. a.) gyári raktárt nyitott.

A PALLAS

irodalmi és nyomdai részvénytársaság kiadásában (Budapest,
IV. ker. Kecskeméti-utca 6. szám), megjelent és minden
hazai könyvkereskedésben kapható:

NÉPSZERŰ CSILLAGÁSZATTAN

Az égboltozat egyetemes leírása.

IRTA

FLAMMARION CAMILLE.

FORDÍTOTTA

HOITSY PÁL.

360 ábrával, színes könyvmatokkal és csillagászati térképekkel.

Két kötet.

Fűzve 7 frt, dűszkötésben 12 frt.